

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-27/23 – 1

Lieta C-27/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 23. janvāris

Iesniedzējtiesa:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburga)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 19. janvāris

Prasītājs:

FV

Atbildētāja:

Caisse pour l'avenir des enfants

[..]

[..] *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* [Luksemburgas Lielhercogistes Kasācijas tiesa] [..] divi tūkstoši divdesmit trešā gada deviņpadsmitajā janvārī

[..]

[omissis: sastāvs]

starp

FV ar dzīvesvietu B-6741 Vance, [..]

kasācijas sūdzības iesniedzēju,

[..]

un

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS [NACIONĀLĀ ĢIMENES PABALSTU KASE] (CAE), valsts iestādi, L-2449 Luksemburga, [..]

atbildētāju kasācijas tiesvedībā,

[..]

Ņemot vērā pārsūdzēto spriedumu, ko *Conseil supérieur de la sécurité sociale* [Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas Augstākā padome] pasludinājis 2022. gada 27. janvārī [*omissis*: atsauces];

[..]

[*omissis*: citas formalitātes]

Par faktiem

Saskaņā ar pārsūdzēto spriedumu CAE valde ar 2017. gada 7. februāra lēmumu no 2016. gada 1. augusta ar atpakaļejošu spēku atsauca FV izmaksātos ģimenes pabalstus par bērnu FW, kurš no 2005. gada 26. decembra ar tiesas nolēmumu tika ievietots viņa ģimenē, pamatojoties uz to, ka bērnam nav radniecības saiknes ar viņu un ka bērns nav uzskatāms par viņa ģimenes loekli atbilstoši *Code de la sécurité sociale* [Sociālā nodrošinājuma kodeksa] 270. pantam, kurā grozījumi izdarīti ar 2016. gada 23. jūlija likumu. *Conseil arbitral de la sécurité sociale* [Sociālās apdrošināšanas arbitražas padome] pārskatīja iepriekš minēto lēmumu un nosūtīja lietas materiālus CAE turpmākai izskatīšanai. Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas Augstākā padome izdarīja grozījumus CAE 2017. gada 7. februāra lēmumā un to apstiprināja.

Par kasācijas sūdzības pirmo un otro pamatu

[..]

[*omissis*: pamatiem, kas balstīti uz valsts tiesību pārkāpumu to diskriminējošas piemērošanas dēļ, kā arī vienlīdzīgas attieksmes konstitucionālā principa pārkāpumu, nav nozīmes prejudiciālā jautājuma izskatīšanas vajadzībām, ciktāl tie attiecas uz valsts tiesībām un, runājot par minēto diskrimināciju, pārklājas ar pamatu, ko pēc savas ierosmes piedāvājusi prokuratūra]

No tā izriet, ka pamati ir nepieņemami.

Par kasācijas sūdzības trešo pamatu

[..]

[omissis: pamatam, kas balstīts uz procesuālo noteikumu pārkāpumu, nav nozīmes lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanas vajadzībām]

No tā izriet, ka pamats ir nepieņemams.

Par prokuratūras piedāvāto pamatu attiecībā uz sabiedrisko kārtību

“[Pamats] attiecas uz LESD 45. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) N. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punktā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 67. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, 60. pantā garantētā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu,

ciktāl Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas Augstākā padome, kurā tika pārsūdzēts spriedums, ar ko kasācijas sūdzības iesniedzēja kasācijas sūdzība par ģimenes pabalstu atsaukšanu no 2016. gada 1. augusta bērnam, kas ar tiesas nolēmumu no 2007. gada 26. decembra tika ievietots viņa ģimenē, tika atzīta par pamatotu, grozīja pārsūdzēto spriedumu un nosprieda, ka valdes 2017. gada 7. februāra lēmums rada pilnīgas un visaptverošas sekas,

lai arī saskaņā ar [šajā] pamatā minētajām tiesību normām tādām pārrobežu darba ņēmējam kā kasācijas sūdzības iesniedzējs, kas dzīvo citā Eiropas Savienības dalībvalstī un veic algotu darbu Luksemburgā, nedrīkst atteikt ģimenes pabalstu piešķiršanu par bērniem, kas ar tiesas nolēmumu tika ievietoti viņa ģimenē šajā citā dalībvalstī, jo ikvienam bērnam, kas ar tiesas nolēmumu tika ievietots [ģimenē] un dzīvo Luksemburgā, ir tiesības saņemt šo pabalstu saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa 269. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu”.

Tiesas atbilde

Sociālā nodrošinājuma kodeksa 269. panta 1. punktā ir noteikts:

“Tiek ieviests bērnu pabalsts, turpmāk tekstā – “ģimenes pabalsts”.

Tiesības uz ģimenes pabalstu rada:

- a) katrs bērns, kurš faktiski un ilgstoši dzīvo Luksemburgā un kuram tajā ir deklarētā dzīvesvieta;
- b) ikvienas personas, kas ir pakļauta Luksemburgas tiesību aktiem un ietilpst Eiropas regulu vai kāda cita Luksemburgas sociālā nodrošinājuma nozarē noslēgta divpusēja vai daudzpusēja nolīguma, kurā ir paredzēta ģimenes

pabalstu izmaksāšana atbilstoši nodarbinātības valsts tiesību aktiem, piemērošanas jomā, ģimenes locekļi, kas ir definēti 270. pantā. Ģimenes locekļiem ir jādzīvo valstī, kas ir paredzēta attiecīgajās regulās vai nolīgumos.”

Tā paša kodeksa 270. pantā ir noteikts:

“269. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā par personas ģimenes locekļiem uzskata un tiesības uz ģimenes pabalstu rada šīs personas bērni, kas ir dzimuši laulībā, bērni, kuri ir dzimuši ārpus laulības, un adoptētie bērni.”

Kasācijas sūdzības iesniedzējs dzīvo Beļģijā un strādā Luksemburgā. Tādēļ viņam ir piemērojamas Eiropas Savienības tiesību normas par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un viņu tiesībām uz tiešas vai netiešas diskriminācijas aizliegumu pilsonības dēļ.

Bērns FW kasācijas sūdzības iesniedzēja ģimenē tika ievietots ar Beļģijas tiesas nolēmumu no 2005. gada. Saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa 269. panta 1. punktu tiesības saņemt ģimenes pabalstus tiek reglamentētas atšķirīgi atkarībā no tā, vai bērns ir [vai nav] Luksemburgas rezidents.

Ja bērns ir rezidents, bērnam jebkurā gadījumā ir tiešas tiesības uz ģimenes pabalstiem, jo šī kodeksa 273. panta 4. punktā ir paredzēts, ka, *“ievietojot ģimenē bērnu ar tiesas nolēmumu, ģimenes pabalstu izmaksā fiziskai vai juridiskai personai, kurai uzticēta bērna aizgādība un pie kuras ir bērna deklarētā dzīvesvieta un faktiskā un pastāvīgā uzturēšanās vieta”*.

Ja bērns nav rezidents – kā tas ir bērna FW gadījumā, kurš tika ievietots Beļģijā dzīvojoša kasācijas sūdzības iesniedzēja ģimenē –, tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar atvasinātajām tiesībām ir paredzētas tikai pārrobežu darba ņēmēja *“ģimenes locekļiem”*, kas šī kodeksa 270. pantā ir definēti kā *“šīs personas bērni, kas ir dzimuši laulībā, bērni, kuri ir dzimuši ārpus laulības, un adoptētie bērni”*. Kodeksā nav paredzēts gadījums, kad bērns ar tiesas nolēmumu tiek ievietots tādas personas ģimenē, kas nedzīvo Luksemburgā, tāpēc saskaņā ar valsts tiesību aktiem nekādas tiesības nerodas.

Turklāt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 67. pantu, skatot to kopsakarā ar Regulas (ES) Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu un Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punktu, Eiropas Savienības Tiesa 2020. gada 2. aprīļa spriedumā C-802/18 ir nospriedusi, ka par pārrobežu darba ņēmēja bērnu, kurš var netieši saņemt sociālās priekšrocības, ir jāuzskata ne tikai bērns, kam ir radniecības saikne ar šo darba ņēmēju, bet arī minētā darba ņēmēja laulātā vai partnera reģistrētās partnerattiecībās bērns, ja šis darba ņēmējs nodrošina šī bērna uzturu, kas ir jāpārbauda valsts tiesai.

Saistībā ar šīs atšķirīgās attieksmes atbilstību Eiropas Savienības tiesību aktiem rodas šāds jautājums:

[omissis: prejudiciālā jautājuma formulējums]

Pirms turpmākas lietas izskatīšanas šis jautājums būtu jāuzdod Eiropas Savienības Tiesai.

AR ŠĀDU PAMATOJUMU:

Cour de cassation

atzīst par nepieņemamiem trīs kasācijas sūdzības pamatus;

ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu,

nolemj uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“Vai vienlīdzīgas attieksmes principam, kas garantēts LESD 45. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punktā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 67. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, 60. pantā, ir pretrunā dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pārrobežu darba ņēmēji nevar saņemt ģimenes pabalstu, kas saistīts ar viņu algotu darbu šajā dalībvalstī, par viņu ģimenēs ar tiesas nolēmumu ievietotajiem bērniem, kaut arī visiem bērniem, kas ar tiesas nolēmumu tika ievietoti ģimenēs minētajā dalībvalstī un tajā dzīvo, ir tiesības saņemt šo pabalstu, ko izmaksā fiziskai vai juridiskai personai, kurai uzticēta aizgādība pār bērnu un pie kuras ir bērna deklarētā dzīvesvieta un faktiskā un pastāvīgā uzturēšanās vieta? Vai atbildi uz uzdoto jautājumu var ietekmēt apstākļi, ka pārrobežu darba ņēmējs uztur šo bērnu?”

[..]

[omissis: tiesvedības apturēšana, tiesāšanās izdevumi, procesuālās tiesību normas]